

РЕШЕНИЕ

№ 6028

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6755** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Началника на Второ районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи, срещу Решение № 2642/06.06.2023 година, постановено по НАХД № 7325/2022 година по описа на Районен съд - София.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка. Твърди, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са описани всички относими факти и е дадена правилна правна квалификация. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при оставяне в сила на обжалваното съдебно решение, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на В. М. В. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 1366/03.07.2020 година на Началника на II Районно управление в Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл. 257, ал. 1, вр. чл. 64, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи затова, че на 27.06.2020 година, в 04,20 часа, в [населено място], [улица] при извършена полицейска проверка не изпълнил разпореждане на и пречи на полицаия да изпълнява служебните си задължения.

С Решение № 2642/06.06.2023 година, постановено по НАХД № 7325/2022 година наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 27.06.2020 година, около 04,00 часа, в [населено място], [улица], пред дискотека „Фабрика“ е извършена проверка на В. М. В., в резултат на която същия е задържан.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд е приел, че акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и че не е посочена нарушената правна норма, кореспондираща на описанието.

Настоящият състав намира, че в хода на въззивното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не съдържат реквизитите по чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Деянието не е описано със съставомерните си признаци. Не е посочено кой е автор на разпореждането и с какво съдържание е било същото. Описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено е необходимо, от една страна с оглед гарантиране на правото на защита на наказаното лице, и от друга с цел изясняването им в хода на съдебното следствие. При липсата на ясно описание на фактите нарушителят не може да упражни ефективно право на защита, а съдът не може да упражни правомощията си по проверка на правораздавателния акт.

Разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи не е бланкетна. Нейното съдържание не се запълва от друга разпоредба, поради което непосочване на такава не съставлява съществено процесуално нарушение. Само когато санкционната норма е бланкетна или препращаща непосочване на нарушената норма, съдържаща правило за поведение представлява съществено процесуално нарушение.

В конкретния случай същественото процесуално нарушение е липсата на реквизити, които лишават нарушителя от право на защита.

С оглед на изложеното съдът намира, че проверяваното решение следва да се остави в сила.

За прецизност на изложението следва да се посочи, че възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно.

В ЗАНН не се съдържа уредба на абсолютната давност за преследване. Съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от ЗАНН независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80. В конкретния случай този срок е 4,5 години, арг. чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от ЗАНН. Този срок започва да тече от извършване на нарушението – 27.06.2020 година и ще изтече на 27.12.2024 година.

В разпоредбата на чл. 82 от ЗАНН е уреден институтът на давността за изпълнение на наложените наказания. Съобразно разпоредбата на чл. 82, ал. 1, б. „а” от ЗАНН административното наказание „глоба” не се изпълнява ако са изтекли две години от влизане в сила на акта. Ал. 3 на цитираната разпоредба урежда абсолютната давност за наложено административно наказание „глоба” – ако е изтекъл срок, който надвишава с S срока по ал. 1, т.е. 3 години. Сроковете започват да текат от влизане в сила на акта, с който е наложено административното наказание, арг. чл. 82, ал. 2, пр. 1 от ЗАНН.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси в размер на 300 лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2642/06.06.2023 година, постановено по НАХД № 1546/2021 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи ДА ЗАПЛАТИ НА В. М. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], [жилищен адрес] сумата от 300 (триста) лева, представляваща съдебно-деловодни разноси..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.